

om meget marginale landbrugsjorder, der ikke er knyttet nævneværdig landbrugsmæssig, økonomisk interesse til, eller jorder helt uden landbrugsmæssig interesse.

Forbuddet mod tilstandsændringer har retsvirkninger i lighed med de øvrige beskyttede naturtyper efter lovens § 3. Forbuddet mod tilstandsændringer forhindrer således ikke, at hidtidig lovlig drift kan fortsætte. Amtsrådet kan i særlige tilfælde dispensere fra forbuddet, jf. § 65, stk. 3.

Beskyttelsen af biologiske overdrev er en generel erstatningsfri regulering svarende til beskyttelsen af de øvrige beskyttede naturtyper og anden generel regulering på natur- og miljøområdet og begrundet i almene hensyn m.v.

Til nr. 3

Naturbeskyttelseslovens bestemmelser om sten- og jorddiger foreslås ophævet som konsekvens af overflytningen til Kulturministeriet i 2001.

Til nr. 4

Lovforslagets § 1, nr. 4, svarer i det væsentlige indholdsmæssigt til de gældende regler, men er ændret redaktionelt som følge af ændringerne af naturbeskyttelsesloven i 1994, jf. lov nr. 439 af 1. juni 1994, og i 1999, jf. lov nr. 282 af 12. maj 1999, om beskyttelse af kystområderne.

Med den nævnte lovændring er klitfredningslinjen og strandbeskyttelseslinjen generelt udvidet fra 100 m til 300 m, dog er 100 m linjen opretholdt i sommerhusområder. Efter loven blev linjerne på strækninger, der er berørt af bebyggelse, ved bekendtgørelser for de enkelte amter ved ministerens bestemmelse fastlagt nærmere kysten end 100 m/300 m. Ministerens beslutning er truffet efter indstilling fra den midlertidigt nedsatte Strandbeskyttelseskommission, der på baggrund af en gennemgang af de kyststrækninger, der er berørt af bebyggelse og lignende, har indstillet, hvor beskyttelseslinjerne kan fastsættes nærmere kysten end 300 m/100 m, eller hvor de helt kan ophæves.

Klitfredningslinjen har på en række strækninger forløbet i større afstand fra kysten end 100 m, hvilket ved ministerens bestemmelse er fastholdt, hvor der efter en konkret vurdering er risiko for sandflugt. De dybere klitfredninger op til 500 m fra basislinjen, jf. § 9, samt fredninger af bl.a. indlandsklitter, der er gennemført efter sandflugtsloven, er også opretholdt.

Med ændringen kom strandbeskyttelseslinjen ligesom klitfredningslinjen til at ligge fast og følger ikke længere automatisk ændringer i basislinjen, dvs. i grænsen for begyndelsen af den sammenhængende landvegetation. Modsat strandbeskyttelseslinjen er

klitfredningslinjen ikke rykket automatisk med ændringer i basislinjen, der for klitfredningens vedkommende er strandbreddens inderste grænse, men er ved miljøministerens bestemmelse med års mellemrum blevet revideret, når ændringer i kysten eller sandflugtsforholdene har gjort det nødvendigt. I lovforslaget er det derfor præciseret, at beskyttelseslinjerne ligger fast og kan have et andet forløb end 300 m/100 m fra basislinjen, hvis miljøministeren har truffet bestemmelse herom ved fastlæggelsen af linjernes forløb.

Bestemmelsen om revision af klitfredningslinjen er redaktionelt flyttet til ny § 69 a, hvor også revisionsbestemmelsen vedrørende strandbeskyttelseslinjen findes. Der henvises herom til bemærkningerne til ny § 69 a.

Efter ikrafttrædelsen af 1999-loven er det muligt for berørte lodsejere til enhver tid at få oplyst hos Skov- og Naturstyrelsen, hvor linjen forløber på ejendommen. Linjen er registreret i matriklen og noteret i tingbogen.

Efter § 8, stk. 7, i den gældende lov er en række tilstandsændringer generelt undtaget fra forbuddet. I modsætning til arealer omfattet af strandbeskyttelseslinjen har det ikke hidtil været tilladt at opsætte hegn på klitfredede arealer, idet hegning kan medvirke til uheldige aflejringer af sand eller være til gene for udførelsen af dæmpningsarbejder. Endvidere har græsning ikke været tilladt, idet græsning kan forårsage forøget risiko for sandflugt, når vegetationen fjernes eller ødelægges.

Med den generelle udvidelse af klitfredningslinjen er der nu på nogle strækninger omfattet flere arealer, der er uden klitdannelser, og som udnyttes jordbrugsmæssigt, ligesom det er tilfældet for strandbeskyttelseslinjen.

Det er derfor foreslået, at bestemmelsen, der i forslaget er blevet stk. 5, suppleres med et nyt nr. 3, hvorefter sædvanlige jordbrugshegn på arealer, der hidtil lovligt er udnyttet landbrugsmæssigt, undtages fra forbuddet mod tilstandsændringer. Ligeledes foreslås disse landbrugsarealer fritaget fra forbuddet mod græsning, jf. stk. 5, nr. 2, så de kan anvendes som tilsvarende arealer indenfor strandbeskyttelseslinjen.

Forbuddet mod tilstandsændringer i stk. 1 indebærer, at enhver ændring af tilstanden kun kan ske efter forudgående godkendelse. Efter de gældende regler antages det dog, at almindelige vedligeholdelsesarbejder som maling, udskiftning af tagplader og vinduer, der ikke indebærer ændring af en bygning, kan ske uden tilladelse. En tilladelse hertil vil blive meddelt, hvis der søges herom. Andre bygningsarbejder, der